

# **Duch prawdy i uczniowie sieroteni**

*(6 niedziela Wielkiej Nocy, rok A, Jan 14, 15-21)*

---



**W Ewangelii na ten dzień Jezus przygotowuje uczniów do swojego odejścia. Oświadcza im rzecz nadzwyczajną, iż opuści tę ziemię, aby spotkać się z Ojcem, nie zostawiwszy ich sierotami. Tę widoczną sprzeczność można zrozumieć lepiej, gdy Jezus im mówi o Duchu prawdy, który Go zastąpi i stanie się ich „Obrońcą”.**

**Ale jaki jest ten „Obrońca”, o którym mówi Jezus, jaki jest Duch prawdy?**

**W tekstach oryginalnych w języku greckim słowo „parakletos” zostało przetłumaczone w sposób zbliżony do „Ducha prawdy” lub „Ducha Świętego”. W istocie,**

**słowo to oznacza „pocieszyciel” lub „advokat obrońca”, określając Istotę dość abstrakcyjną, której nie widzi się, ale która jest dla pewności.**

**Mówiąc w ten sposób, Jezus zarazem umacnia swoich uczniów i przygotowuje ich na misję, jaką pragnie im powierzyć: chce, aby rozumieli, iż bez Niego, będą mieli całkowicie wolne ręce, aby iść przez świat i nieść Dobre Słowo, głosić królestwo Ojca i nawracać narody. Jak dziecko, które traci swojego ojca i napełnia się jego duchem, Jezus chce, aby uczniowie byli napełnieni Duchem prawdy i nie czuli się sierotami.**

**Czyni tak również wobec nas. Ten „parakletos”, ten Duch prawdy, jest w nas i z nami. Napełnia nas jak Duch ojca mieszka w każdym dziecku. Od Niego czerpiemy siłę naszej wiary, jest łącznikiem, który łączy nas z Bogiem poza czasem. Czyni z nas swoje dzieci umiłowane, które już nie czują się sierotami, ale obdarzonymi Łaską, która przekracza wszystko.**

**Bernard Vollerin, tłumaczenie: Joanna**